

عنوان مقاله:

زبان، طبیعت و قانون در فلسفه افلاطون (رابطه نام ها و چیزها در کراتیلوس و ارتباط آن با مساله قانون و طبیعت)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فلسفی، دوره 13، شماره 26 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

امیرحسین ساکت - دکترای فلسفه، مرکز دایره المعارف بزرگ اسلامی

خلاصه مقاله:

نسبت میان نام ها و چیزها که در کراتیلوس مطرح می شود، از فروع مساله ای عام تر درباره قانون و طبیعت است که بسیاری از مسائل فلسفه یونانی از آن سرچشمه گرفته است. مساله این است که آیا قوانین بشری ریشه در طبیعت و ذات امور دارد یا صرفاً قراردادی میان افراد است. فیلسوفانی که قوانین را مطلق و ناگزیر می دانستند، به مطابقت قانون و طبیعت معتقد بودند و مخالفان ایشان که چنین مطابقتی میان قانون و طبیعت نمی دیدند، قوانین را صرفاً توافقی میان افراد، و لذا کاملاً نسبی می دانستند. فوسیس به معنای عالم اعیان و ذات اشیاء و امور است، و نوموس شامل قانون و عرف و اعتقادات و مقدسات و بسیاری از امور انسانی است. در تفکر یونانی نام ها از جمله مصادیق نوموس به شمار می روند و تبعاً مباحث مربوط به نوموس، از جمله نسبت آن با فوسیس، در مورد نام ها نیز مصادیق دارد. مساله فوسیس و نوموس در مورد نام ها به صورت این پرسش مطرح می شود که آیا نام ها طبیعی هستند یا قراردادی این همان پرسش اصلی کراتیلوس است: آیا ارتباطی ضروری میان نام و نامیده وجود دارد یا اطلاق نام ها بر چیزها صرفاً مبتنی بر توافق است در این مقاله استدلال می شود که پاسخ افلاطون به هر دو پرسش (پرسش از رابطه فوسیس و نوموس و پرسش از رابطه نام ها و چیزها) یکی است و او در هر دو مورد راه حلی میانه یافته که پیش از او سابقه نداشته است.

کلمات کلیدی:

فلسفه زبان، افلاطون، کراتیلوس، طبیعت، قانون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/864684>

